

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący)

SSN Paweł Kołodziejski

SSN Igor Zgoliński (sprawozdawca)

w sprawie **J.W.**,

w przedmiocie wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 24 lutego 2026 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Żyrardowie

z dnia 6 lipca 2023 r., sygn. akt II K 334/23,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w Płocku do ponownego rozpoznania.**

Paweł Kołodziejski   Zbigniew Kapiński   Igor Zgoliński

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żyrardowie, po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego wobec J.W., skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 30 stycznia 2018 r., sygn. II K 488/17, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §

2 k.k. na karę grzywny w rozmiarze 10 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Sochaczewie z dnia 7 września 2018 r., sygn. II Ko 794/18, zarządzono wykonanie 50 dni zastępczej kary pozbawienia wolności w miejsce nieuiszczonej kary grzywny;

2. Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. II K 250/17, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 19 maja 2021 roku. sygn. V Ka 356/20, za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i orzeczoną karę łączną w rozmiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą skazana rozpoczęła odbywać od dnia 30 listopada 2022 r.;

3. Sądu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 16 marca 2023 roku. sygn. II K 19/23, za ciąg przestępstw z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 286 § 1 k.k., z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której odbywanie przez skazaną ustalono na okres od dnia 29 listopada 2024 r. do dnia 28 maja 2027 r.,

wydał w dniu 6 lipca 2023 r. wyrok łączny, sygn. II K 334/23, w którym:

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19) w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec skazanej J.W. w miejsce:

1. kary łącznej pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie II K 250/17,

2. kary pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Żyrardowie, w sprawie II K 19/23,

karę łączną w rozmiarze 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie wyroku, opisanego w punkcie I;

4. na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanej na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres odbytej kary łącznej pozbawienia wolności, orzeczonej w sprawie II K 250/17, od dnia 30 listopada 2022 r.;

5. orzekł w przedmiocie kosztów sądowych.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron procesu i uprawomocnił się w I instancji w dniu 14 lipca 2023 r. (k. 65).

Postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2024 r., sygn. II Ko 1355/24, Sąd Rejonowy w Żyrardowie, na podstawie art. 9 § 4 k.k.w., wstrzymał wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej powyższym wyrokiem.

Od tego wyroku kasację na korzyść skazanej złożył Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 607e § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. i art. 85 § 2 k.k. (w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. z 2015 r., poz. 396), polegające na połączeniu kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec J.W. wyrokami: Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie II K 250/17 i Sądu Rejonowego w Żyrardowie w sprawie II K 19/23, pomimo tego, że połączone kary nie podlegały wykonaniu, albowiem postępowania te nie stanowiły podstawy przekazania jej do Polski w wyniku realizacji europejskiego nakazu aresztowania wydanego w innej sprawie i nie doszło następnie do złożenia przez skazaną oświadczenia o zrzeczeniu się prawa skorzystania z zasady specjalności, a zatem brak było warunków do objęcia tych kar węzłem kary łącznej pozbawienia wolności. W konsekwencji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu Płocku, jako właściwemu, do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna, wobec czego została rozpoznana i uwzględniona w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Powyższa ocena kasacji była następstwem stwierdzenia, że zaskarżony wyrok łączny zapadł z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść, naruszeniem przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji. Sąd Rejonowy w Żyrardowie stosując przepisy określające zasady orzekania o karze łącznej obowiązujące od

dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 23 czerwca 2020 r., bazował przy wydaniu wyroku łącznego na kryterium kar podlegających wykonaniu. Za podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie wyroku łącznego przyjął ujawnione w trakcie rozprawy akta spraw, w których zapadły wobec J.W. wyroki skazujące, dokumenty zawierające dane odnoszące się do wykonywania przez skazaną orzeczonych kar pozbawienia wolności, tj. informacji z Krajowego Rejestru Karnego, adnotacji dokonanych na odpisach wyroków skazujących, opinii o skazanej z ZK [...] oraz danych wynikających z obliczenia kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie II K. 19/23 (protokół rozprawy z dnia 6 lipca 2023 r. - k. 59-60). Z dowodów tych jednoznacznie wynikało, że skazana od dnia 30 listopada 2022 r. odbywa karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Skierniewicach z dnia 14 czerwca 2019 roku w sprawie II K 250/17, a następnie w okresie od dnia 29 listopada 2024 r. do dnia 28 maja 2027 r. ma odbywać kolejną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sadu Rejonowego w Żyrardowie z dnia 16 marca 2023 roku w sprawie II K 19/23 (opinia ZK [...] z dnia 14 czerwca 2023 r. - k. 36-37). Dodać należy, że postępowanie w przedmiocie wydania zaskarżonego wyroku łącznego zostało zainicjowane pismem skierowanym przez Dyrektora ZK [...] w Ł., informującym o możliwości wydania wobec skazanej wyroku łącznego (k. 2). Nadto ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów nie wynikało, aby istniały jakiegokolwiek prawne bądź faktyczne przeszkody uniemożliwiające wykonywanie powyższych prawomocnie orzeczonych wobec J.W. kar pozbawienia wolności. Kary te jednak nie mogły zostać wprowadzone do wykonania z uwagi na wystąpienie przeszkody określonej w art. 607e § 1 k.p.k. Jak wynika bowiem z akt III Kop 88/20, Sądu Okręgowego w Krakowie wobec J.W. postanowieniem z dnia 16 grudnia 2020 r., wydany został europejski nakaz aresztowania w celu przeprowadzenia przeciwko niej postępowania karnego o czyny z art. 285 § 1 k.k., z art. 264 § 3 k.k. i inne, w sprawie [...] Prokuratury Okręgowej w K. (postanowienie o wydaniu ENA - k. 23- 24 akt III Kop 88/20). J.W. została zatrzymana dniu 26 czerwca 2022 r. w E., a następnie w dniu 20 września 2022 r., w wykonaniu ENA, przekazana z Holandii do Polski (k. 28, 32 akt III Kop 88/20). W sprawie tej przeciwko J.W. i innym skierowano następnie akt oskarżenia i w dniu 12 stycznia 2024 r. Sąd Okręgowy w Płocku, po rozpoznaniu sprawy pod sygn. akt II K 66/21, wydał wyrok, na mocy którego J.W. została uznana

za winną popełnienia czynu z art. 258 § 1 k.k. oraz czynu z art. 264 § 3 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 274 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i wymierzona jej została kara łączna 8 miesięcy pozbawienia wolności i kara łączna 120 stawek dziennych grzywny po 20 zł stawka (k. 4-25 akt Sądu Okręgowego w Płocku II K 70/24). Nadmienić trzeba, że okoliczności związane z przekazaniem J.W. w wyniku wykonania ENA zostały ustalone w toku kolejnego postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, prowadzonego przed Sądem Okręgowym w Płocku w sprawie II K 70/24. W trakcie tego postępowania ustalono również, że J.W. po przekazaniu jej w wykonaniu ENA na terytorium Polski złożyła przed prokuratorem oświadczenie, że nie zrzeka się korzystania z zasady specjalności w odniesieniu do przestępstw innych niż te, które stanowiły podstawę przekazania, tj. objętych następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 12 stycznia 2024 r. w sprawie II K 66/21 (k. 237-238 akt II K 70/24). W efekcie tego postępowania wyrokiem z dnia 26 lipca 2024 r. połączone zostały jedynie kary grzywny orzeczone wobec skazanej w sprawach: II K 488/17 Sądu Rejonowego w Sochaczewie i II K 66/21 Sądu Okręgowego w Płocku, a w pozostałym zakresie umorzono postępowanie - na podstawie art. 572 k.p.k. (k. 239-241 akt II K 70/24).

Powyższe okoliczności obrazują, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec J.W. wyrokami Sądu Rejonowego w Skierniewicach w sprawie II K 250/17 oraz Sądu Rejonowego w Żyrardowie w sprawie II K 19/23. Kary te nie mogły zostać wprowadzone do wykonania, albowiem nie stanowiły podstawy przekazania skazanej do Polski w wyniku wykonania ENA, a J.W. nie zrzekła się prawa wynikającego z zasady specjalności.

Okoliczności te nie były znane Sądowi Rejonowemu w Żyrardowie w czasie orzekania, co jednak nie zmienia faktu, że wydany wyrok łączny rażąco narusza przepisy prawa procesowego (art. 607e § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.) i materialnego (art. 85 § 2 k.k.).

Trafnie podniósł skarżący, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego egzystuje niekwestionowany pogląd, iż zasada specjalności sformułowana w art. 607e § 1 k.p.k. stanowi przesłankę ujemną dla orzeczenia kary łącznej obejmującej kary

pozbawienia wolności wymierzone za przestępstwa inne, niż te które stanowiły podstawę wydania na podstawie ENA. Rażące naruszenie art. 607e § 1 k.p.k. i zawartej w nim zasady specjalności stanowić będzie zarówno wydanie wyroku łącznego obejmującego kary pozbawienia wolności nieobjęte decyzją o przekazaniu, niezależnie od zasady przyjętej za podstawę ukształtowania kary łącznej, jak i wykonanie uprzednio orzeczonej kary łącznej obejmującej takie kary, co wyrażone zostało w powołanych przykładowo wyrokach: z dnia 20 października 2011 r., III KK 140/11, z dnia 14 stycznia 2014 r., V KK 357/13, z dnia 13 stycznia 2016 r., III KK 471/15, z dnia 6 lutego 2020 r., II KK 2/20, z dnia 12 października 2022 r., I KK 343/22, z dnia 22 marca 2024 r., I KK 383/23. Uchylenie przeszkody do wydania wyroku obejmującego kary pozbawienia wolności za inne czyny popełnione przez skazanego przed przekazaniem i niewskazane w orzeczeniu o przekazaniu, przy jednoczesnym braku oświadczenia państwa wykonania nakazu, może nastąpić poprzez wyrażenie przez skazanego zgody na wykonanie tych kar i zrzeczenia się korzystania z zasady specjalności po przekazaniu, przy czym zrzeczenie to winno nastąpić w sposób jednoznaczny, dobrowolny, ze świadomością konsekwencji, a także poprzedzać wydanie wyroku łącznego (np. wyrok SN z dnia 19 sierpnia 2009 r., II K 181/09).

Nie ulega przy tym wątpliwości, że omówione uchybienie cechował charakter rażący i rzutowało ono w sposób istotny na treść zaskarżonego roku wyroku łącznego, gdyż doprowadziło do bezprawnego połączenia orzeczonych wobec skazanej kar pozbawienia wolności, które nie mogły zostać wprowadzone do wykonania.

W tych okolicznościach konieczne okazało się uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Płocku jako właściwemu stosownie do art. 569 § 1 i 2 k.p.k.

Paweł Kołodziejcki

Zbigniew Kapiński

Igor Zgoliński

[WB]

[a.]

